

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 06-02-2020
Enhed: JURPEM
Sagsbeh.: DEPILJ
Sagsnr.: 2000510
Dok. nr.: 1092695

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 13. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 426 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 426:

”Kan ministeren redegøre for, om der er andre initiativer, der vil kunne nedbringe administrative byrder, antallet af fejlbehandlinger og uligheden i sundhedsvæsenet mere væsentligt, end hvis man fjernede gebyret for tolkebistand?”

Svar:

Det påhviler lægen at sikre sig, at patienten og lægen kan tale sammen, hvilket bl.a. skal ses i sammenhæng med sundhedslovens regler om, at der ikke må igangsættes en behandling uden patientens informerede samtykke.

Hvis der er behov for en tolk, skal der således rekvireres en tolk – uafhængigt af, om denne tolkebistand ydes vederlagsfrit eller mod betaling af et tolkegebyr.

Ansvar for fejlbehandling eller komplikationer påhviler lægen, hvis det kan lægges til grund, at fejlen mv. skyldes kommunikationsvanskeligheder, som lægen burde have afhjulpet ved at rekvirere en tolk.

Regeringen finder det rimeligt at forvente af de udlændinge, der har boet i Danmark i en årrække, og som faktisk kan lære dansk, at de behersker det danske sprog. Det er derfor også helt rimeligt, at der er en grænse for, hvor længe en person med bopæl her i landet kan modtage vederlagsfri tolkning i forbindelse med behandling i sundhedsvæsenet.

Det er samtidig vigtigt at fremhæve, at tolkegebyrordningen holder hånden under de udlændige, som ikke er i stand til at lære dansk som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Disse udlændinge vil fortsat kunne modtage tolkebistand vederlagsfrit.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Ida Lyngbeck Jensen